

yedi kemerli, üstü öne meyilli kiremit kaplı bir çatı ile örtülü olan son cemaat yeri bırakılmıştı. 1945'ten sonra kilise yeniden tamir edilirken Türk devrinin bu son izi de tamamen sökülüştür. Ayasofya'nın kuzeybatı köşesinde bugün tuğladan bacaya benzer bir kule görülmektedir. Bazı Yunan yazarları bunun Bizans çağına ait olduğunu iddia ederler. Bazılarına göre ise bu, camiye bitişik Türk imaretinin bacasıdır.

Selânik Ayasofyası Bizans devrine ait kubbeli bir bina olup herhalde VI. yüzyılda inşa edilmiştir. Birkaç defa ilâveler yapılan kilisenin ana mekânı dört köşe bir kule biçiminde yükselir ve bunun üstünü yayvan bir kubbe örter. Plan bakımından İstanbul'daki Ayasofya ile hiçbir benzerliği yoktur. 1911'den sonra tekrar kiliseye çevrildiğinde duvarlar kazınarak bazı mozaikler meydana çıkarılmıştır. Evliya Çelebi'nin bahsettiği "yeşil somakiden zümrüt gibi mücellâ kürsü" ise yekpâre yeşil Tesalya somakisinden (verde antico) yontulmuş ve işlenmiş bir Bizans vaaz kürsüsü olup camide de kürsü olarak kullanılmıştır. Bu çok değişik ve değerli eser 1905 yılında cami tamir edilirken İstanbul Arkeoloji Müzesi'ne getirilmiştir. Bugün halen burada bulunmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, VIII, 153-154; Ch. Texier — P. Pullan, *Byzantine architecture*, London 1864, s. 143; O. Tafralı, *Topographie de Thessalonique*, Paris 1913; G. Mendel, *Catalogue des sculptures grecques, romaines et byzantines*, İstanbul 1914, II, 406-408 (kürsü hakkında); Ch. Diehl v.dğr., *Les Monuments chrétiens de Salonique*, Paris 1918; O. M. Kalligas, *Die Hagia Sophia von Thessalonike*, Würzburg 1935; Semavi Eyice, "Atatürk'ün Doğduğu Yıllarda Selânik", *Doğumunun 100. Yılında Atatürk'e Armağan*, İstanbul 1981, s. 472-473; a.mf., "Yunanistan'da Türk Mimarî Eserleri", *TM*, XI (1954), s. 167; B. Demetriades, *Topographia tes Thessalonikes kata ten epokhe tes Tourkokratias 1430-1912*, Selânik 1983, s. 288-292, rs. 37, 82-85; *Resimli Kitap*, V/30, İstanbul 1327, s. 467-469 (Sultan Reşad'ın cuma selâmlığı resimleri); Tahsin Öz, "Vesikalar: Topkapı Sarayı Müzesi Arşivinde Fâtih II. Sultan Mehmede Ait Belgeler", *TTK Belleten*, XIV/53 (1950), s. 52; A. Bakalopoulos, "He Khronologisis Tou Kodonastasiou Tes Hagias Sophias Thessalonikes", *Byzantion*, XXI, Bruxelles 1951, s. 333-339 (soldaki kule hakkında); Fr. Babinger, "Ein Freibrief Mehmeds II., für das Kloster Hagia Sophia zu Saloniki", *BZ*, XLIV (1951), s. 11-20; aynı makale, *Aufsätze und Abhandlungen zur Geschichte Südosteuropas und der Levante*, München 1962, s. 97-106.

SEMÂVİ EYİCE

AYASOFYA CAMİİ

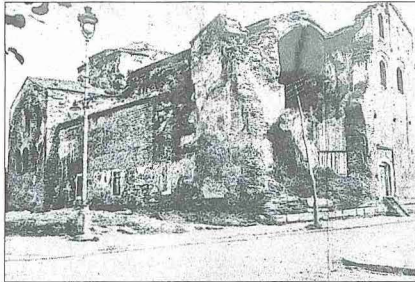
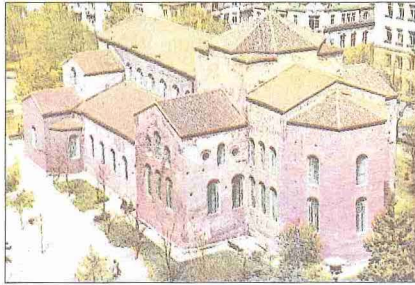
Bulgaristan'ın Sofya şehrinde
kiliseden çevrilen cami.

Şehrin en büyük mâbedi olan kilisenin Bulgarca adı Sveti Sophia olduğu için camiye çevrildikten sonra Ayasofya adıyla anılmıştır. Evliya Çelebi'nin yazdığına göre bu kilise Kanûnî Sultan Süleyman'ın vezirlerinden Eski Siyavuş Paşa tarafından camiye çevrilmiştir. Yine onun ifadesine göre üzeri kurşun örtülü, tek minareli, yüksek mevkide inşa edilmiş bir camidir. Osmanlı tarihinde Siyavuş Paşa'nın adı pek geçmemekle beraber bu kişi Bulgar halk hikâyelerinin birine konu olmuştur.

E. Hakkı Ayverdi, yine kiliseden çevrilme Gül Camii ile bu eserin aynı olması ihtimalini ileri sürer ki bizce bu yanlıştır. Gül Camii, şimdi restore edilmiş bulunan Sveti Georgi Kilisesi'dir. Sofya Bulgar idaresine geçtikten sonra Ayasofya Camii'nde bazı tamirler yapılmış ve minaresi yıktırılmıştır.

1965'ten itibaren büyük ölçüde tamir gören camiden bütün Türk devri izleri silinmiştir. Kuzeybatı köşesinin yıkık olarak görüldüğü eski bir fotoğrafında güneybatı köşesinde ince uzun bir minaresinin varlığı da tesbit edilmektedir. Bu büyük mâbed Latin haçı biçiminde tran-

Ayasofya Camii ve restorasyondan önceki hali - Sofya / Bulgaristan

septli bir bazilikadır. Transept ile orta sahnın kavuştukları bölümü bir kubbe örtmektedir. Türk devrinde üstü kurşun kaplı olan bu kubbe sonraları kiremit ile örtülmüştür. Cami olarak kullanıldığında kilisenin dışarı taşkın bir bölüm olan apsisi yıkılmış ve burası pencereli düz bir duvarla kapatılmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, III, 398; B. Filov, *Sophiskata cirkva Sv. Sophia*, Sofia 1913; *Kratka historiana Bilgarskata arkhitektura* (nşr. Bulgar Akademisi), Sofia 1965, s. 53-54; Ayverdi, *Avrupa'da Osmanlı Mi'marî Eserleri IV*, s. 96, 98-99 (bazı kayıtlar ile), rs. 134 (eski fotoğrafı).

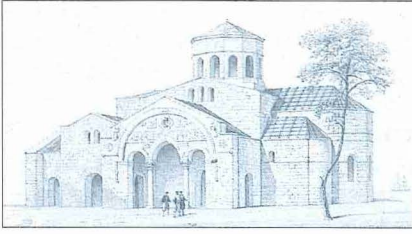
SEMÂVİ EYİCE

AYASOFYA CAMİİ

Trabzon'da
şehrin doğu tarafında
kiliseden çevrilen cami.

Mâbed şehrin içinde olmadığından esas kilise gibi muamele görmemiş ve fethin hemen arkasından cami yapılmamıştır. Bir manastır kilisesi olduğu anlaşılan Ayasofya Trabzon'un 1461'de fethinden sonra bir süre daha Rumlar'ın elinde kalmıştır.

Kubbedeki badanalar temizlendiğinde ortaya çıkan freskolar üzerine kazıma suretiyle yazılan bir yazı kubbenin 1484'te tamir edildiğini bildirmektedir. Aynı yerdeki ikinci bir yazıdan da kubbenin ve belki de kilisenin Georgios Thutos tarafından 1547 Ekiminde tamir edildiği öğrenilir. Böylece Ayasofya'nın bu tarihlerde henüz Rumlar'ın elinde olduğu anlaşılmaktadır. Trabzon hakkındaki yayınlarda Ayasofya'nın cami oluşunun tarihi değişik olarak verilmiş, hatta bunu 1660'a kadar çıkaranlar olmuştur. 1648'de Trabzon'a gelen Evliya Çelebi'nin yazdığına göre "kefere asrında bina olunan" Ayasofya, matbu nüshadaki yazılışa göre Körlet (?) Ali Bey adındaki bir vali padişah'tan izin aldıktan sonra 991 (1583) yılında bir mahfil ve minber ilâvesiyle camiye çevirmiştir. Evliya Çelebi minaresinin "tarz-ı kadîm" üzere yapıldığını, güzel bir minber ve mihrabı bulunduğunu bildirerek etrafında zeytin bahçeleri olduğunu da sözlerine ekler. *Seyahatnâme*'nin J. von Hammer'in elinde bulunan ve kısmen İngilizce'ye çevirdiği nüshasında ise Ayasofya'nın camiye dönüştürülmesi tarihi 951 (1544-45) olarak gösterilmiştir. Ayasofya hakkındaki büyük yayında da (D. Talbot Rice, *The*

Trabzon Ayasofya Camii'nin Texier tarafından yapılmış eski bir gravürü (Ch. Texier ve P. Pullan'ın *Byzantine Architecture*'den)

Church of Haghia Sophia at Trebizond) bu tarih aynen alınmıştır. Aynı eserin 1155'te (1742) istinsah edilen yazma nüshasında (iÜ Ktp., TY, nr. 5939, vr. 2586) Ayasofya'yı camiye çeviren valinin adı "Kurd" olarak yazılmıştır ki doğrusu da bu olmalıdır. Nitekim Trabzon'da hâlâ Kurdoğulları adında bir aile vardır. Kilisenin camiye dönüştürülmesi tarihi de herhalde 1583'tür.

Ayasofya'yı cami halinde gören ilk Batılı seyyah, 1609'da Trabzon'dan geçen Fransız Julien Bordier'dir. Ondan sonra bütün seyyahlar bu mâbedden bahsetmişlerdir. XIX. yüzyılda da Ayasofya'nın Ch. Texier (1838) ve J. Laurens (1846) tarafından resimleri çizilerek gravür halinde yayımlanmıştır. 1830-1840 yıllarında caminin cemaati olmadığından bakımsız bir durumda bulunduğu anlaşılmaktadır. 1281 (1864-65) yılında Trabzon'a teftişe gelen Bursalı Rızâ Efendi'nin öncülüğüyle camide büyük ölçüde tamirat yapılmış, açıkta olan fresko duvar resimleri kapatılmıştır. 1880'lerde Ayasofya askerî depo haline getirilmiş, fakat az sonra önemli ölçüde bir tamir daha görmüştür. Yüzyılın sonlarında caminin bir kolera salgınında tecrithâne olarak kullanıldığına dair bir rivayet vardır. 1916-1917'de Trabzon'un Ruslar tarafından işgali yıllarında Rus arkeologları burada bazı araştırmalar yapmışlardır. 1940'lı yıllarda II. Dünya Harbi sı-

rasında Ayasofya tekrar askerî depo yapılmış ve hatta içinde benzin varilleri muhafaza edilmiştir. 1957'de yeniden ibadete açılan cami 1958'den itibaren içindeki freskoların meydana çıkarılması gayesiyle kapatılmış ve çalışmalara başlanmıştır. Ayasofya şimdi müze haline getirilmiştir.

Belki daha eski bir yapının kalıntıları üstünde yükselen Ayasofya, Bizans mimarisinde çok yaygın olan dört sütunlu, kapalı haç biçiminde bir plana sahiptir. Tam ortada yüksek kasnaklı kubbe bulunmaktadır. Bu biçimi ile kilisenin Trabzon'da Komnenos hânedanı hüküm sürdüğü yıllarda, 1245-1255 yılları arasında yapıldığı tahmin edilmektedir. Duvara kazınan bir hâtıra yazısı 1291 tarihini vermektedir. İçindeki fresko resimler de 1260'a doğru tamamlanmış olmalıdır. Mâbedin batı tarafında yükselen ve Türk devrinde minare olarak da kullanılan dört köşe planlı ve iç duvarlarında resimler bulunan çan kulesi, süslemelerin üzerindeki bir yazıdan anlaşıldığına göre 1443 tarihlidir.

Tamamen kesme taştan olan Ayasofya'nın iki yanında taşkın ve dışarı iki sütuna dayanan üçer kemerle açılan hol-ler Bizans sanatına yabancıdır. Cephe-lerde görülen bazıları kabartma süsleme de daha çok Kafkasya sanatları ile bağlantılıdır. Bazı süs motifleriyle hol-lerin sütun başlıkları üstündeki mukarnaslı yastıklar ve yanlardaki nişler ise Anadolu Selçuklu sanatından alınmıştır. Böylece Trabzon Ayasofyası, Bizans-Kafkasya ve Selçuklu sanatlarının karma eseri olarak meydana gelmiştir. Câmi, İngiliz arkeologu D. Winfield tarafından içeride sağlam kalabilmiş bütün freskolar meydana çıkarılarak restore edilmiştir. Mâbedin zemininde de renkli mermerlerden yapılmış, geçmeli zengin bir döşeme mozaïği kalıntısı vardır. Bugün Ayasofya'da cami olduğunu hatırlatacak hiçbir iz görülmemektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, II, 88; a.e.: *Narratives of Travels in Europe, Asia...* (trc. ve nşr. J. von Hammer), London 1834, II, 45; X. Hommaire de Hell — J. Laurens, *Voyage en Turquie et en Perse-Atlas historique et scientifique*, Paris 1859, IV, XXXVI-XXXVII; Ch. Texier — C. P. Pullan, *Byzantine architecture*, London 1864, s. 189-202, IV, 60-64; Ömer Akbulut, *Trabzon Kitabeleri*, İstanbul 1953, s. 10-12; D. Talbot Rice, *The Church of Haghia Sophia at Trebizond*, Edinburgh 1968; G. Millet, "Les monastères et les églises de Trébizonde", *Bulletin de Correspondance Hellenique*, XIX, Paris 1895, s. 419-459; M. Alpatov, "Les reliefs de Sainte Sophie de Trébizonde", *Byzantion*, IV, Bruxelles 1927-28, s. 407-418; N. Brounov, "La Sainte Sophie de Trébizonde", a.e., s. 493-495; S. Ballance, "The Byzantine Churches of Trebizond", *Anatolian Studies*, X, Ankara 1960; T. T. Rice, "Decorations in the Seljukid Style in the Church of Saint Sophia of Trebizond", *Beitraege zur Kunstgeschichte Asiens-In Memoriam Ernst Diez*, İstanbul 1963, s. 87-120.

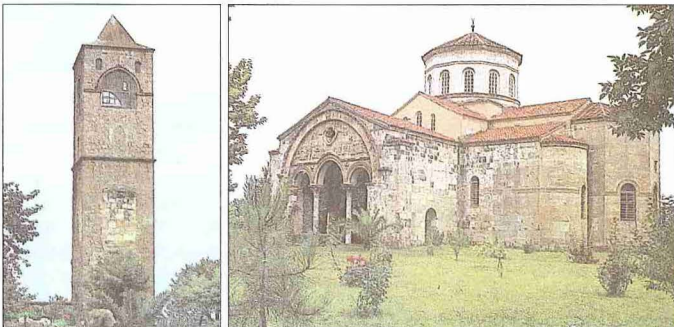

SEMAVİ EYİCE

AYASOFYA CAMİİ

Kırklareli'nin Vize ilçesinde
kiliseden çevrilen cami.

Büyük Cami veya Gazi Süleyman Paşa Camii olarak da bilinen ve Vize surlarının içinde bulunan bu büyük yapının Bizans devrinde şehrin ana kilisesi olduğu tahmin edilebilir. Etrafındaki toprak seviyesi zamanla bilhassa doğu tarafında aşırı derecede yükseldiğinden cep-heler ve özellikle mihrap tarafı toprağa gömülmüştür. Binanın yerinde daha eski bir kilise bulunduğu ihtimal dahilindedir. Vize'de X. yüzyıl başlarında varlığı bilinen piskoposluk kilisesinin burası olduğu yolundaki görüş ise tam olarak aydınlığa kavuşmamıştır. Fakat bugün görülen yapı, üzerindeki Bizans ve Türk devirlerine ait tamir izlerine rağmen daha geç devir bir Bizans yapısı intibasını bırakmaktadır. Şimdiki biçimini Son Bizans devrinde (XIII-XIV. yüzyıl) almış olan Ayasofya, birkaç defa el değiştiren Vize'nin 1453'ten sonra kesin olarak Türk topraklarına katılmasının ardından camiye çevrilmiş olmalıdır. Kimin tarafından cami haline getirildiği kesinlikle bilinmemekle beraber bunun Gazi Mihal Bey oğullarından Süleyman Bey'in (Paşa) vakfı olduğu söylenmiştir. Gazi Mihal oğullarının seçerisinde Mihaloğlu Ali Bey (ö. 906/1500-1501) torunu olarak bir Süleyman Bey'in adına rastlanmaktaysa da bu şahıs Vize'nin fethinden çok sonra yaşamıştır. Bu sebeple bu görüş inandırıcı olmaktan çok uzaktır. Fâtih Sul-

Trabzon Ayasofya Camii ve cami olduğu sıralarda minare olarak kullanılan çan kulesi